

Een wandeling met Richard Weurding

Algemeen directeur Verbond van Verzekeraars

We hebben de bewegwijzering van de prachtige wandelroute van Landgoed de Horsten (Wassenaar) niet nodig: Richard Weurding komt er regelmatig met zijn gezin en geniet zichtbaar van het gebied dat hij door en door kent. Het doel is om niet nat te regenen en uiteindelijk bij het Theepaviljoen te eindigen. Een gesprek over de verzekeringsbranche, het gezin en over drijfveren, in de inspirerende omgeving van bomen en mooie vijvertjes.

Wat heb jij met de natuur? ...

Weurding heeft zich op verzoek van de fotograaf net uitgeleefd met het gooien van takken en is duidelijk op zijn gemak in de buitenlucht: "Ik ben heel graag en veel buiten. Ik ben niet iemand die zich ontspant door een dik boek te pakken, maar wel door een frisse neus te halen. Zelfs als ik mijn auto aan het wassen ben, geniet ik al van het buiten zijn. Met mijn vrouw en onze beide dochters ga ik erg vaak in dit gebied wandelen. Het is prachtig om die natuur steeds weer te zien veranderen."

Dan fiets je vast ook vaak van jouw huis in Voorburg naar jouw nabijgelegen kantoor? Weurding lacht: "Tja, dat deed ik vroeger wel. Maar weet je, ik ben bijna nooit de hele dag op kantoor. En om dan steeds heen en weer te fietsen om de auto thuis op te halen, gaat me wat ver. Bovendien vind ik het leuk om mijn kinderen naar school te brengen, en dat vind ik nog een beetje gevaarlijk op de fiets."

Werk en privé

Weurding heeft als directeur van het Verbond van Verzekeraars veel externe contacten en lobbyactiviteiten die ongetwijfeld vaak in de avonduren plaatsvinden. Heeft hij veel tijd om naast zijn werk buiten door te brengen of te besteden aan andere activiteiten? "Dat zou eigenlijk wel moeten. Ik ben geen workaholic maar ik geniet erg van mijn werk en ben er ook flink wat avonden mee bezig. Ik zou eigenlijk meer tijd willen besteden aan sporten en ook aan trompet spelen. Vroeger zwom ik veel, ook wedstrijden, en deed ik veel aan basketbal. Ik speel inmiddels veertig jaar trompet, ben ook eervol 'lid van verdienste' van de Voorburgse Muziekvereniging. Ik speel in een band van twaalf man, waarmee ik ook wel speel op feesten, in winkelcentra, bejaardenhuizen. Toch lukt het mij de laatste tijd niet vaak meer om regelmatig acte de présence te geven." Nauwelijks tijd voor boeken, sporten, vrienden? "Jawel hoor, wij zorgen er wel voor onze vrienden te blijven zien, al gebeurt dat bijna uitsluitend in het weekend. En ik probeer toch minimaal eenmaal per week te fitnessen." En die boeken? Weurding draait er niet om heen: "Ik lees nooit boeken ter ontspanning, ik houd er niet van. Wel lees ik mijn dochters voor en lees ik heel veel kranten en tijdschriften, ik wil overal van op de hoogte blijven. En in mijn baan heb ik nogal veel te lezen, dus dan besteed ik liever tijd

De Wandeling is een rubriek waarin Monique de Vos in de buitenlucht een verfrissende ontmoeting heeft met smaakmakers uit de financiële dienstverlening, om zo meer te weten te komen over 'de vent achter de tent'. Monique de Vos is directeur van Chasse Executive Search in Den Haag.

aan andere zaken. Niet in de laatste plaats aan mijn meiden." De dochters van Richard zijn respectievelijk vijf en acht jaar. "Ik moest wel wennen aan dochters. Ik kom uit een gezin met een broer, een jongensgezin dus, en ik had er nooit zo over nagedacht dat je kinderen ook meisjes zouden kunnen zijn. Maar het is hartstikke leuk om hen te zien opgroeien."

Investering

Voldoende tijd om aan het gezin te besteden? "Mijn vrouw Françoise heeft nu wel wat meer tijd dan ik. Twee jaar geleden besloot zij om – tijdelijk – met werken te stoppen. Wij leerden elkaar trouwens kennen bij het Verbond, waar zij ook werkte. Zij is toen naar Nationale-Nederlanden gegaan. Het is leuk dat zij de branche en mijn organisatie dus goed kent en zich ervoor interesseert. Niettemin, we voeden de kinderen wel zoveel mogelijk samen op. Drie jaar geleden, kort voor mijn benoeming als algemeen directeur, heb ik drie maanden een sabbatical leave genomen. Weet je dat dat de beste investering is die ik ooit heb gedaan? Ik besepte dat we hard werkten en dan altijd maar drie weken vakantie per jaar namen. 'Dat moet anders kunnen', dacht ik. De kinderen waren toen nog kleiner, en zo zijn we als gezin de wereld over gereisd. Fantastisch om Zuid-Afrika, Maleisië, Australië, de Fiji-eilanden – kortom erg veel – te zien. En vervolgens weer met extra energie bij je bedrijf terug te komen."

Loyaliteit

Richard Weurding trad in 1987, na zijn militaire diensttijd, in dienst als 'jongste bediende' bij het toenmalige Verbond van Verzekeraars. Eigenlijk wilde hij politieagent worden toen hij op de middelbare school zat. Omdat slechts veertig van de tweeduizend geïnteresseerden werden toegelaten tot de Politie Academie, besloot hij strafrecht te gaan studeren, een studie die wel zou passen bij deze ambitie. De ambitie vervloog echter tijdens de studie, hoewel de interesse in rechtshandhaving, wet- en regelgeving, is gebleven. Na ruim twintig jaar is hij nog steeds in dienst bij het Verbond en geleidelijk opgeklimmen naar de functie van algemeen directeur. Niet het prototype van een 'jobhopper' dus.

"Zal wel te maken hebben met mijn loyaliteit. Loyaal aan mijn trompetvrienden, loyaal aan mijn werkgever ... Weet je dat ik nog steeds de vriendjes van vroeger, met wie ik als kind in de straat voetbalde, zie? Zonder gekheid, ik heb het nog steeds ontzettend naar mijn zin bij het Verbond. Ik hoef er heus mijn pensioen niet te halen, maar ik heb er nog meer dan voldoende uitdaging. We werken in een zeer dynamische omgeving. Ik kwam binnen als beleidsmedewerker Arbeidsvoorwaarden, en kreeg steeds weer nieuwe uitdagingen.

Intussen is het Verbond ook steeds meeontwikkeld met de verwachtingen van onze leden, de particuliere verzekeraars. Zij willen 'value for money'. Dat stelt eisen aan onze eigen organisatie, onze efficiency en kwaliteit. Zo hebben we enkele jaren geleden dan ook een herstructurering van de organisatie doorgevoerd, waardoor we beter aansluiten op de eisen die onze omgeving stelt. Toen ik bij het Verbond startte, werkten er 200 medewerkers. Inmiddels is, via natuurlijk verloop, de organisatie afgeslankt tot circa 110 medewerkers. Natuurlijk kun je meer doen met meer mensen. Maar wij hebben ons ten doel gesteld om niet de kosten, ook geen inflatoire kosten, te laten stijgen. Dus maken we scherpe keuzes in wat we wel en niet kunnen doen voor onze leden. Het Verbond vervult een brugfunctie tussen de bedrijfstak en andere partijen in de samenleving. Juist die veelheid en afwisseling vind ik boeiend, en ook het samenspel met de leden en de marktpartijen."

Leiding geven

Hoe zichtbaar is hij in de organisatie? "Ik ben circa veertig procent van mijn tijd op kantoor, en probeer dan ook echt tijd te besteden aan de organisatie. Mijn doelstelling is om iedereen bij naam te kennen, hoewel dat natuurlijk niet altijd lukt." Wat vinden de medewerkers van hun algemeen directeur? "Ik ben een heel ander type dan mijn voorganger,

Richard Weurding (1961) studeerde Rechten in Leiden, en trad in 1987 in dienst van het Verbond van Verzekeraars als beleidsmedewerker Arbeidsvoorwaarden. Hij vervulde er diverse functies en werd in 2000 benoemd tot directielid van het Verbond. Na het terugtreden van Eric Fischer, volgde Richard Weurding hem in 2006 op als algemeen directeur. Weurding woont in Voorburg, is getrouwd en heeft twee dochters.

Eric Fischer, naast wie ik circa zes jaar als adjunct-directeur heb gewerkt. Men vindt mij ongetwijfeld een rustige, degelijke people-manager, die met hen echt werkt aan een open cultuur waarin men zich kan ontplooien." Is hij iemand die het leidinggeven in de praktijk heeft geleerd? "Zeker. Ik heb natuurlijk wel opleidingen gevolgd, maar de waarde daarvan is betrekkelijk, mijns inziens. Ik heb bovendien het voorrecht dat ik vanuit het Verbond altijd met topbestuurders, veelal ervaren directievoorzitters, heb gewerkt. Ik heb niet echt één voorbeeld, maar natuurlijk leer je van iedereen en pas je dat in in de leiderschapsstijl die bij je past. Ik ben ervan overtuigd dat je dicht bij jezelf moet blijven. Ik zet met mijn collega's lijnen uit, ik faciliteer en let erop dat we koers houden." We houden koers, en eindigen – zoals voorzien – bij het Theepaviljoen voor een waardige afsluiting van deze mooie wandeling. ■

Landgoed de Horsten (Wassenaar)

